

Beköltöztek a lakók a Torontál téri szövetkezeti lakásokba

Ünnepélyesen alakult meg az első vidéki lakásszövetkezet Szegeden

Vidéken elsőnek Szegeden alakult meg hivatalosan a lakásszövetkezet. Az alakuló közgyűlésen a szövetkezetnek jóformán minden tagja megjelent. A városi tanács végrehajtó bizottsága által kijelölt szervező bizottság nevében Bárdos Miklós, a tanács építési és közlekedési osztályának vezetője ismertette a közgyűlésen az alakulás előzményeit, valamint a szövetkezet alapszabályát. Ezt követően

Kispál Jenő, az MSZMP városi bizottságának munkatársa a városi párt-végrehajtó bizottság üdvözlését foglalta össze.

E szövetkezet megalakulása lehetővé teszi, hogy a lakosságot Szegeden még inkább bevonják a lakáskérdés megoldásába — hangsúlyozta Kispál Jenő.

Ez az első szegedi lakásszövetkezet példája kell, hogy legyen az utána következőknek.

Nemcsak úgy, hogy utat mutat a megalakulásra, hanem úgy is, hogy a lakásszövet-

kezet tagjai házaikban a szocialista együttélés szabályai szerint élnek. A baráti, testvéri együttműködés és az egymáson segíteni akarás szellemének kell érvényesülnie a szép szövetkezeti lakásokban is.

Nagy István, a Hazafias Népfront titkára, a városi tanács végrehajtó bizottsága és a Hazafias Népfront nevében kívánt sok szerencsét

és boldogságot az új szövetkezeti lakástulajdonosoknak. Ezután a szövetkezet tagjai elfogadták a szövetkezeti alapszabályokat.

A szövetkezet neve Torontál téri—Vedres utcai lakásszövetkezet. (A később alakuló lakásszövetkezeteket is a helyük szerint nevezzük el.)

Megválasztották a hétfőig igazgató bizottságot,

amelyben építész, orvos, pedagógus is található. Így a legkülönbözőbb területeken dolgozó szakemberek igazítják el a szövetkezetet működése során, a tagok, a la-

kók között felvetődött ügyes-bajos dolgokat.

A felügyelő bizottság háromtagú.

Az igazgató: Csókási Mihály, Vicsai István, Tarnai László, Buzás Lajos, Tar Jenő, dr. Tanos Béla és Muszka Lajos. A felügyelő bizottság: Zalai Sándor, Szendrő Zoltán és Mészáros István. A közgyűlésen felhatalmazták az igazgató bizottságot, hogy kösse meg a szerződést a szövetkezet házfelügyelőivel. A szövetkezetnek 113 tagja, vagyis lakója és négy házfelügyelője lesz.

Tegnap a reggeli órákban a Torontál téri épületben lakók

átvették a lakáskulcsokat a városi tanács építési és közlekedési osztályán. A Torontál téren lakó szövetkezeti tagok egy kivételével már tegnap beköltöztek új otthonukba. A Vedres utcai épületet műszaki átvétele szeptember elején lesz. Azok a szövetkezeti tagok, akiknek ott jutott lakás, elérhetően szeptember közepén költöznek be.

A NÉZŐPONTRÓL

Nem új kérdés a »nézőpont«: mivel az élet és a társadalom különböző jelenségeit mindenki valamilyen »nézőpontból« vizsgálja. Nálunk az elmúlt években a marxista világnézet vált uralkodóvá, s e szemlélet alapján vizsgálunk különböző jelenségeket a nemzetközi életben, s honi életünkben is. A mi világnézetünk életrevalóságát ma már olyan kézzelfogható tények teszik elismertté, hogy hazánk és népünk elvitathatatlan virágzását ellenségeink is kénytelenek elismerni. Gazdagabb, jobban élünk, mint bármikor történelmünk során. Ez közismert és lassan-lassan olyan természetessé válik, mint a napkelte. Általános iskolás gyerekek száz-ezreire már elképzelhetetlen valamilyen más világnézet, másféle társadalmi berendezkedés, mint a szocializmus, hiszen ebben születtek, nevelődtek.

Erre azt mondhatja az olvasó, hogy közhelyeket emlegetek. De az élet gyakorlati példái mégis azt mutatják, hogy nem egészen cél nélküli e kérdések emlegetése. Az átalakulás folyamatában lévő társadalmi rendszerben az elavult és az új, a visszahúzó és az előremutató, a marxizmus—leninizmus és a burzsoá szemlélet vívja könyörtelen harcát. E küzdelemben eldőlt világnézeti is a »ki kit győz le«, társadalmi életünk egészét áthatja, átszövi az új, a progresszív eszme, de a gondolkodásban, életszemléletben nap mint nap kísért a régi, a burzsoá életszemlélet. Ennélfogva érthető, hogy a világnézeti kérdéseknek nálunk ma is és még igen hosszú ideig elsőrendű jelentőséget tulajdonítunk.

Érdemes figyelmet fordítani arra, hogy tömegeink gondolkodásmódjában beállott pozitív irányú világnézeti változásban jelentős szerepet játszott — egészen gazdaságpolitikai mellett — az ösztön, egyértelmű pártpolitika, mely az utóbbi esztendőkből alaphang, s megmáshatatlannal kívánt gyakorlati párt és állami életünkben: a Központi Bizottságtól, a kormánytól lefelé a közszépi pártszervezetekig és tanácsokig. Azt tesszük, amit megmondunk, vagy megfordítva: azt mondjuk, amit csinálunk! Ez a gyakorlat érlelteti azt az egészséges, tömegméretű bizalmat, amellyel ma rendelkezünk. S e bizalom megtartása és gyarapítása a pártnak elsőrendű napi kérdése: szakadatlanul ápolni, szítani a párt politikája, a szocializmus eszméje iránt megnyilvánult egészséges bizalmat.

Az emberek legtöbbször nem filozófiai igazságok alapján ítélnek, hanem az őket naponta ért különféle benyomások, társadalmi jelenségek alapján. Nemcsak aszerint vélekednek, hogy mit mondott Marx és Lenin, milyen határozatot hozott a párt Központi Bizottsága, hanem aszerint is, hogy mit mondott a járási, városi pártbizottság és tanács munkatársa és még inkább a munkahelyen az igazgató, művezető, tsz-elnök, brigádvezető stb. A »nézőpontok« kialakulását tehát nem lehet csak filozófiai fogalmak ismerete, elfogadása alapján elképzelni, hanem a gyakorlati élet napi tényei nagymértékben befolyásolják az embereket.

Néhány példa bizonyítja ezt a legjobban. A párt azt mondja, hogy nálunk a szocialista rendszer iránti hűség, a rendszer politikai, anyagi, erkölcsi támogatása a legfontosabb érték. Ez az állásfoglalás! S ez tetszik is a tömegeknek. De ezt a megállapítást sokféleképpen magyarázzák mostanában és sajnos alkalmazák is a gyakorlatban. Az egyik jelentős »magyarázat«, hogy nálunk ezek szerint az osztálykategóriák már háttérbe szorultak. És ennek következménye lehet, hogy volt nagytőkés fia, aki egyébként rendesen dolgozik, nem fordul szembe a munkásparaszttal hatalommal, egyben alkalmas arra is, hogy például vezető tisztséget töltsön be valamelyik állami hivatalban. Ugye meglepő »magyarázat«? Pedig nem erről van szó. Csak arról, hogy a becsületes, tisztességes ember származásától függetlenül a mi rendszerünkben nyugodtan, félelem nélkül élhet, dolgozhat.

Ennek a fordítottja is áll. Az, hogy értelmiségi származású fiatalembert nem alkalmaznak képzettségének megfelelő munkakörben, olyan címen, hogy nem »munkás«, vagy parasztszármazású. Emögött az a szektás nézet húzódik meg, kimondva vagy kimondatlanul, hogy a munkás hegemoniát csak és kizárólag a kétkezi munkából lett vezető képviselheti. Ez így nem igaz. De ilyen hibás nézőpontok érvényesülése sajnos, egy-egy embernél, vagy emberek csoportjánál szintén a »nézőpont« kedvezőtlen alakulását segíti elő.

Az sem érdektelen, hogy miként ítélnék emberi sorsok felett. Mert a kedvezőtlen döntés kedvezőtlen véleményt szül. Például az elmúlt hetekben egy gyógyszerész fia olyan megjegyzést kapott középiskolájának vezetőitől, hogy apja ellenforradalmár volt és ez a körülmény érthetően befolyásolja a gyermek továbbtanulását. Alaposabb vizsgálata került sor és kiderült, hogy ez az állítás nem felelt meg a valóságnak: a gyerek apja nem volt ellenforradalmár. De amíg ez kide-

rült, addig sajnos, tíz és száz emberhez jutott el e valótlan állítás az apáról és ez természetesen elősegítette, a mi rendszerünk igazságosságáról kedvezőtlen vélemények formálódását. Nem az iskola vezetősége tehet erről, hanem azok, akik kialakították ezt a valóságnak meg nem felelő felületes álláspontot.

Hibás, káros álláspont és gyakorlat, mellyel sajnos, itt-ott találkozunk, hogy nem tulajdonítanak megfelelő jelentőséget a baloldali, szektás túlzásoknak, demagógiának. A párt szempontjából elengedhetetlen, hogy a különböző jobboldali, ellenséges, reakciós, revizionista támadást, nézeteket leküzdjük, terjedésüket megakadályozzuk és végül kiirtsuk ezeket. Elméleti munkánkban és a gyakorlatban ne tűrjünk meg semmiféle jobboldali jelenséget. Ovjuk a pártot és társadalmi rendszerünk egészét e meglévő és fenyegető veszedelemről. De ugyanilyen mértékben óvjuk a baloldali túlzások okozta veszedelemről is. Ez utóbbi esetben olyasmi tapasztalható helyenként, hogy némelyek a szektás túlzások felett átnéznek, valamilyen bocsánatos bűnként kezelik, holott ezzel is nagyon sokat ártnak a pártnak. Másként szólva: ha a pártra jobbról ütnék, szükséges és érthető módon visszaütnék elvtársaink, de ha belülről, balról ütnék a pártra, akkor esetenként cinkos kacsintás a válassz, mintha a pártnak nem egyformán fájna mind a két ütés! Ez is »nézőpont«, s igen ártalmas a párt tömegkapcsolatában.

A dolgozó emberek véleményét olyan kérdések is befolyásolják, hogy például a rossz lakásviszonyok következtében hogyan alakul a lakáelosztás. Azok kapják-e, akik a legrászorultabbak, s akiknek munkakörüknél fogva a legindokoltabb a lakás. Ezért a lakáelosztás nem egyszerűen igazgatási aktus, hanem nagyon fontos tömegpolitikai kérdés minden városban, különösen ott, ahol a lakásépítkezésekben a következő években jelentős előrehaladásra lehet számítani. Egyik szegedi üzemből például e kérdésről a munkások között igen érdekes és nem is, figyelmen kívül hagyandó vita folyt. Az ilyen helyeken felmerülhetnek hibás nézetek, s ezekre magyarázattal kell szolgálni. Üzemi pártszervezeteink, szakszervezeteink ilyen problémákat nem hagyhatnak figyelmen kívül, mert kedvezőtlen hatás alá kerülhetnek egyébként becsületes emberek. Az sem egyszerű igazgatási kérdés, hogy például kik kapnak gázpalackot a periferián lakók közül az üzemi bizottságtól. Nem egyszerűen »elosztási« kérdés ez, hiszen nincs annyi gázpalack, amennyire szükség lenne például Szegeden, de ha megindokolják a munkások körében, hogy kik kapták és hogy miért nincs több — akkor megértik. De ha nem kapnak magyarázatot, akkor megtörténhet, hogy igazságtalanul ítélnék meg becsületes vezetőket.

Az élet apró napi tényei más vonatkozásban is befolyásolják az emberek véleményét. Üzemekben a munkák elosztásánál, a teljesítmények pontos mérésénél előforduló hibák nem segítik elő az egészséges gondolkodásmód gyarapodását. Termelőszervezeteinknél is hasonló a helyzet. Ha nem egyenlő mértékkel mérjük a munkákat, az embereket, a meglévő és megállapított munkanormák, munkaegységek alapján, akkor szintén nem azt gondolják, hogy egy-egy ember felelőssége, hanyagsága, rossz munkája idézi elő a sérelmet, hanem valami hiba van a termelőszervezetben.

Ezek a tények bizonyítékok szolgálhatnak arra a megállapításra, hogy a ragaszkodást a szocialista rendszerhez, e rendszer ösztön támogatását ideológiai, politikai nevelőmunkánk mellett életünk apró, napi tényei is nagymértékben befolyásolják kedvező, vagy kedvezőtlen irányban. S ebből a szempontból egy-egy vezető, bárhol van bármilyen nagy, vagy kis beosztásban, egyformán érezze a felelősséget, hogy munkahelyén cselekedeteivel e rendszert erősítheti, ügytelenségeivel gyengítheti.

A »nézőpont« a pártnak világos, egyértelmű és ezt a nézőpontot a tömegek helyeslik és támogatják. Ennek a politikának kell érvényesülnie a legkisebb községben, műhelyben, hivatalban, intézményben. Mert az a vezető, aki tevékenységének középpontjában nem a párt és a tömegek bizalmának gyarapítását állítja, voltaképpen nehezíti e társadalmi rendszer egészséges fejlődését.

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy különböző vezető posztokon dolgozó elvtársak jól értik a párt politikájában e kérdést, s egész tevékenységükkel segítik, támogatják azt a bizalmi légkört, amely kialakult az emberek millióiban a párt iránt. Azon kell fáradozunk, hogy a tapasztalható ferdeségeket, torzulásokat kiküszöböljük, hogy semmi ne zavarja ezt az egészséges politikát, melyet folytatunk hazánk és népünk boldogulása érdekében.

SOMBOR JÁNOS

Vasutasdolgozókat tüntettek ki

A 10. magyar vasutasnap alkalmából, szombaton délután az Országház kupolatermében átadták a legjobb vasutasdolgozóknak a kitüntetések. Az ünnepségen megjelent Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Nagy Dániel, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnökhelyettese, Kossa István közlekedés- és postaügyi miniszter, Kisházi Ödön, Dobi István beszéde után

munkaügyi miniszter és a vasutasok nagy számában.

A vendégeket Németh József miniszterhelyettes, a MÁV vezérigazgatója üdvözlölte, s részletesen beszámolt a vasút ideali munkájáról, az eredményekről és a további feladatokról, majd ezután Dobi István, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke mondott beszédet.

A MÁV szegedi igazgatóságának több dolgozóját kitüntették a vasutasnap alkalmából

Az ünnepségek mai műsora

Tegnap, szombaton délután a MÁV Szegedi Igazgatóságán tüntették ki a »Vasutas szakma ifjú mesetere« mozgalomban kiváló eredményt elért fiatalokat. A mintegy ötszáz jelentkezőből negyvszázant tettek le a közelmúltban a vizsgát, s összesen 79 vasutas vált jogosulttá a mozgalom jelvényének viselésére. Aranyérmét 19, ezüstöt 33, bronzérmét 27 fiatal kapott. A kitüntetéseket Borsodi János, az igazgatóság vezetője nyújtotta át.

A kitüntetettek között sok szegedi, hódmezővásárhelyi, szentesi, békéscsabai és kiskunhalasi található, a legkülönbözőbb szakmákból: árupénztáros, lakatos, kazánkovács, raktárnok, tolatásvezető, mozdonyfűtő, pályamunkás stb. Az idősebb, nagy szakmai tudású vasutasok példás nevelőmunkáját dicséri a számtalan jó eredmény.

A X. vasutasnap szombati, Országházban rendezett ünnepségein a szegedi vasúti igazgatóság területéről hatan kormánykitüntetésben, kilencen pedig »Kiváló vasutas« kitüntetésben részesültek.

Kormánykitüntetést Herczeg Mihály, a békéscsabai fűtőház, Méra Béla, a távközlő, biztosító, fenntartási főnökség, Tóth László a nagyszénási állomás, dr. Bertényi Albert főorvos, az igazgatóság, Lévai Márton a kiskunhalasi pályafenntartási főnökség, valamint Petrényi Ferenc az izsáki állomás dolgozója kapott.

»Kiváló vasutas« lett Mórággyi Lajos, a kiskunhalasi fűtőház, Csegődi József, a kecskeméti állomás, Kálló Dánielné, a kiskunfélegyházi

állomás, Ördög Béla, a szegedi fűtőház, Magony Géza, a kecskeméti pályafenntartási főnökség, Szerencsi József, a szegedi fűtőház, Beke József, a kecskeméti fűtőház, dr. Zápori Dezső főorvos, valamint Mihályi József, az igazgatóság dolgozója.

Ma, a vasutasnapon egész napos ünnepi műsoron vehetnek részt a vasutasok, családtagjaik és a meghívottak. 10 órakor megköszöröz-

zák a szovjet hősi emlékműveket és a tanácsköztársasági emlékművet, fél 11-kor ünnepi nagygyűlést tartanak a vasútforgalmi technikumban. Itt az igazgatóság vezetőjének beszéde után 22 vasúti alkalmazottnak nyújtják át az »Erdemes vasutas« kitüntetést, azonkívül sokan »Kiváló dolgozó« jelvényt, oklevelet és pénzjutalmat kapnak. Délután 3 órakor az SZVSE sportpályán sportműsor, 7 órakor pedig kulturális műsor kezdődik.

A Vásárhelyi Majolikagyár is szerepel a moszkvai magyar ipari kiállításon

A pénteken megnyílt moszkvai magyar ipari kiállításon résztvevő 150 gyár sorában megtaláljuk a Vásárhelyi Majolikagyárt is. A kiállításra való felkészülés már az elmúlt esztendőben megkezdődött, és jó néhány héttel ezelőtt elkészültek a kiállításra szánt díszműtárgyak. A Majolikagyár összesen 50 díszműtárgyat szerepeltet a moszkvai kiállításon, főleg hagyományos népművészeti fazekasárakat, és modern technikával készült díszműtárgyakat. A kiállítási anyagot külön vitrinben helyezték el. Az előzményekhez hozzátartozik, hogy a Képzőművészeti Alap munkatársai bírálták el a Moszkvába küldött díszműtárgyakat, majd a Külkereskedelmi Kamara gondoskodott a Majolikagyár termékeinek további útjáról. A Vásárhelyi Majolikagyár díszműtárgyai, ha nem is

legjelentősebb részei a kiállításnak, mégis a maguk módján hozzájárulnak a magyar ipar fejlődésének bemutatásához és a szovjet és a magyar nép barátságának elmélyítéséhez.

Szovjet balettművészek látogatása a Magyar Sajtó Házában

A Szegedi Szabadtéri Játékokon nagy sikerrel vendégszerelt moszkvai Sztanyiszlavszkij—Nyemirovics—Dancsenko opera- és balettszínház vezetői és művészei szombaton délelőtt az Újságíróklubban találkoztak a magyar sajtó képviselőivel. A kiváló szovjet művészek ismertették eddigi magyarországi elményeiket, továbbá az együttes munkáját és terveit.